177. številka. Trst, v petek 4. avgusta 1899. Tečaj XXIV.

„Edinost"
izhaja **dvakrat na dan**, razun nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:
Obe izdanji na leto . . . gld. 21·—
Za samo večerno izdanje . „ 12·—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po **3** nvč. večerne številke po **4** nvč.; ponedeljske zjutranje številke po **2** nvč. Izven Trsta po **1** nvč. več.

EDINOST

(**Večerno izdanje.**)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST" ZA PRIMORSKO.

Telefon štv. 870. 4 nvč. **V edinosti je m**

Oglasi
se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posiana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo **uredništvu.** Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravništvo.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia štv. 12. **Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov** v ulici Molin piccolo štv. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost" v Trstu.

Brzojavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 3. Ruski veliki knez Konstantin in grški princ Nikolaj sta danes odpotovala iz Gmundena čez Dunaj v Petrograd.

Bruselj 3. Smet de Nayer je danes nagovarjal Van den Peereboома; da bi prevzel ministerstvo za železnice. Poslednji pa tega noče storiti ter se je že poslovil od višjih uradnikov svojega resorta.

Petrograd 3. »Upravit. vestnik« priobčuje odpoklic ruskega vojaškega pooblaščenca v Parizu, barona Fredericka, in imenovanje istega častnim kuratorjem.

Bruselj 3. Dočim so socijalistični poslanci iz Monsa izjavili na včerajšnjem zboru, da bodo nasprotovali vsaki predlogi o proporcijonalni volilni preosnovi, sta rekla Vandervelde in Bertrand, ki zastopata večino socijalističnih poslancev, da sprejmeta lojalno predlogo o proporcijonalnem zastopstvu. Iz tega se sklepa, da se socijalistična stranka zbornice razcepi.

Berolin 3. «Wolffova» pisarna javlja iz Petrograda: Inozemski listi so priobčili vest, da se je poročnik Boismann, bivši pobočnik carjeviča Jurija, ustrelil. Danes pa objavlja uradni list imenovanje Boismanna pobočnikom carjevim.

Bruselj 3. Kakor javlja «Etoil Belge», bode novi kabinet sestavljen, kakor sledi: Predsedništvo in finance prevzame Smet de Nayer, vojaštvo general Dony, vnanje stvari Dechamps, notranje Liebaert, zemljedejstvo Van den Truggen, pravosodstvo Theodor ali pa Nerin, industrijo Cormann. Končni imenik pa se objavi še le jutri.

Novi-York 3. Vest iz Port-au-Prince označuje tamošnji politični položaj resnim. Mnogo oseb so priprli, med njimi bivša ministra za finance in za vnanje stvari. Več drugih oseb je zbežalo v amerikanski konzulat.

Novi-York 3. Iz S. Dominga javljajo: Po zidovih je čitati lepake z napisi: »Doli s trinogi! Živela revolucija!«

Kam plovemo?

Po (15. julija izišli) »Naši Dobi« posnel A. Kristan.

V politiki.

Po silni majnikovi krizi v Cislajtaniji in na Ogerskem je zavladal popolen mir. Ogerski parlament je zeló hladno debatoval o nagodbinih predlogah; opozicija proti njim je bila precej prekrotka — no, ogerska vlada bi mogoče celó ne potrebovala braniti ves ta kompleks obširnih in dalekosežnih zakonov. O tem pa ogerski parlament opravlja zakonodavno delo tudi za naš cislajtanski mrtvi parlament; vse te zakone, kateri bodo na Ogerskem proglašeni po ustavnem potu, proglasi vlada v nas z vsemogočnim paragrafom 14; najde pa li naš državni zbor kaj časa, da jih sankcijonira s pokimanjem — zavreči jih ne sme —, se še ne ve sedaj. V Budimpešti je sedaj brez dvoma in odpora težišče monarhije; kar tam store Madjari brez nas in proti volji našega državljanstva, bo veljalo brez vseh urivkov in popravkov tudi za našo Cislajtanijo.

Na to kapituliranje — kakor se vidi — pa se nobena naših političnih strank niti ne ozira. Še več! Naši državljani, naše stranke se o državnih avstrijskih stvareh informirajo direktno iz uradnih budimpeštskih časopisov — istotako je, kakor bi dunajska vlada bila samo nekako deželno namestništvo. Dunajski uradni časopisi objavljajo samo v izvlečkih ono, kar je ogerska vlada že pred nekoliko dnevi v svojih uradnih žurnalih proglasila evidentno za vso monarhijo. Torej cislajtanski absolutizem nujno ide zatem — kakor smo prikazali že pred letom dnij — da pomaga ogerskemu parlamentu in vladi ogerski ovladati vso monarhijo. Ne more tudi drugače biti, kajti naša cislajtanska vlada se nima na nikogar opreti in torej more vse dovoliti Madjarom, kateri pa erpijo vse svoje sile ravno iz parlamenta *), katerega vlada zeló respektuje.

V javnem gospodarstvu.

Temeljni obseg nagodbe mej Ogerskim in Avstrijo je, da na vsaki način obstane carinarska jednota najmanje do l. 1907., ali, da tudi bankovni privilegij ne bo dalje obstajal, ako bi to leto prestala carinarska jednota. Razume se, da se morajo pogovori o novi nagodbi že l. 1901. začeti in ko bi je do l. 1903. ne bilo mogoče provesti po parlamentarnem potu, bodo bodoče pogodbe z vsemi ptujimi državami sklenjene samo do l. 1907. Po tem letu bi si pa Cislajtanija in Ogerska sami sklenili samostalne pogodbe s ptujimi državami in si tako ustanovili popolnoma neodvisno carinarsko ozemlje.

V slučaju pa, da se dogovorita obe polovici države o skupnem življenju in torej tudi o skupni carinarski meji, bo trajal privilegij avstro-ogerske banke tako dolgo, kakor je bilo s početka dogovorjeno, t. j. do konca l. 1910. Ker bi pa banka avstro-ogerska morala dati za to posebno pravico določeno vrednost, odmerjeno za ono vrsto let (do l. 1910), bi se ji pa potem morala v slučaju, da l. 1907. ne pride do carinarskega sporazuma, dovoliti nagrada za skračeno dobo (3 let) privilegija. Ta nagrada je določena za akcijo na leto 11 gld., kar pomenja v treh letih (skupno 33 gld.) ob ogromnem množtvu 150.000 akcij okroglo svoto 5 milijonov (4,950.000 gld.). Obe te dve državni polovici sta dolžni prispeti k ti svoti v razmerju, v kakšnem si delita bankin dobiček za dobo njenega privilegija.

*) Opozarjam slovenske politike in v onče s politiko se baveče kroge na knjigo znamenitega socijologa Karola Kantskega: Parlamentarizmus, ljudsko zakonodarsvo in socijalna demokracija. Posebne važnosti je poglavje VIII. (Rittinghausenov predlog), IX., X. itd. Op. Kristan.

P O D L I S T E K. 13

Ivan in Ljuba.

Spisal Nekdo.

Prvi dan je bila precej mirna. Po oni grozni razburjenosti med potjo je nastopila neka blagodejna reakcija. Duševno in telesno je bila tako utrujena, da je v hotelu kar zaspala ter spala vse popoludne in vso noč do druzega jutra. In ko se je zbudila, je čutila v vseh udih neko težo, ne veliko, le toliko, da jo je ravno čutila. Njena čuvstva so bila zaspana, njene misli lene. Opravila se je le mehanično, ravno tako je zajutrkovala in potem je šla z stricem. Sanjavo je gledala okrog in jako tiho, tiho se ji je včasih vzbudila misel, da ga bo morda videla. Samo misel! Niti prava želja ni bila, nič silnega, nič močnega. En hip se je sama začudila, da je tako mirna. A en sam hip. Nobena stvar ji ni mogla vzbuditi globljega zanimanja. Zvečer je šla zgodaj spat. In ta sen jo je okrepčal.

Ko je zjutraj ustala in odprla okno, je opazila, da je krasno jutro. Vreme, ki je bilo že delj časa nedoločno, kakor bi bilo nervozno, je sedaj pokazovalo pomirljivo stalnost. V zraku je bilo nekaj harmoničnega in ko se je Ljuba nasrkala tega bistrega vzduha, je naenkrat občutila, da se življenje zopet dviga v njeni duši. Vsa moč občutkov in mislij se ji je povrnila in želja in volja ji je vzrasla v srcu, ki je začelo zopet tako močno utripati, kakor v onih časih — oh — v onih. —

Sedaj ga hoče videti. Naj se zgodi, kar se zgodi. Naj on misli, kar hoče. Ona ga hoče videti. Kajti to je mogoče. On je v Pragi, ona je v Pragi, zakaj ga torej ne bi mogla videti? Ona ne želi, kar ni mogoče. Toliko je resignirala. A kar lahko doseže, to hoče res doseči. Kdo naj ji brani? Ali ni to njena pravica? Torej — videti ga mora.

Njene oči so ga danes iskale, iskale tako poželjivo, tako zahtevajoče, kakor bi njena živa volja zadostovala, da ga prisili, prikazati se ji. A volja je bila vendar preslaba. Njega le ni uzrla. Njena razburjenost je zopet naraščala. Proti večeru je bila že tako nemirna, da ni mogla nič več misliti. Kolena so se ji šibila, vse se ji je dozdevalo prazno in pusto in samo njeno neugasno, neskončno hrepenenje ji je polnilo prsa. Ko se je solnce popolnoma nagnilo k zapadu in njega vendar ni bilo nikjer, se je čutila tako nesrečno, da je komaj zadušila jok, ki ji je silil v grlo in v oči. A ko je bila konečno sama v svoji sobi, se ni mogla več zdržati. Glasno je zajokala, premagana duševne bolečine je padla kakor brezsvestna na kolena, glava ji je že omahnila in vroče solze so ji tekle neustavno na blazino, ki se je povsem zmočila.

Dolgo je tako klečala in jokala. Velik kos sveče je že pogorel. Morala je biti že pozna ura. Velikomestni šum je že zdavnaj potihnil, le semintam je zadrdrala kakšna kočija na tlaku in ropot se je kmalu izgubil v daljavi. Velik del električnih žarnic je že ugasnil. V sobi je edina sveča nekamo klaverno brlela ter ni mogla predreti teme, ki je bila v kotih povsem nerazsvetljena in se je odtod kakor kakšna temnosiva megla razširjala po sobi. Tu je bilo vse mirno. Ljuba je tiho jokala, nobenega glasu ni bilo čuti. Samo srce ji je tako glasno bilo, da je slišala nepravilni njegov takt.

Naenkrat je skočila na noge, kakor bi se bila preplašila. Ozrla se je po sobi. Nekam čudno se ji je zdelo vse. Kaj dela? Kako se je dala premagati!

Pogledala je na uro. Bilo je polu ene.

Kaj je delala tako dolgo? Ali je kaj mislila?

Nič, nič, nič. Le bolelo jo je vse, v prsih, v srcu, v glavi, v vratu. Vse telo jo je bolelo in vsa duša.

Legla je, a zaspati ni mogla. Preveč je trpela, da bi se ji bile mogle oči zapreti v spancu. Sedaj so se ji povrnile vse misli.

(Pride še.)

Tudi konečni kronski kurz je zagotovljen. Ne bo sicer takoj po novem letu uveden v promet zlati kovani denar, ali počne se že od 1. januvarija l. 1900. računati v kronskem kurzu. Državni dolg (statovsky) se vzame iz prometa in Cislajtanija plača z njim vred v prometu nahajajoče se salinke (sedaj že v svoti 50 milijonov), tako, da ne bo nikakih drugih papirjev v prometu kakor bankovke. V isti čas se pristopi k plačevanju s kovanimi novci. Kar se tiče davkov od konsuma, so razpravljanja znana že od poprej. Davek na špirit ostane nespremenjen, samo kontingent špirita za Cislajtanijo se malo zviša; davek na pivo se za malenkost tudi poviša (od 16·7 nč. za hekt. na 17 nč., torej o 2%), ali zato se dado olajšave manjšim pivovarnam, t. j. onim, katere ne skuhajo na leto preko 15.000 hkt., da bi mogle uspešneje konkurirati z velikimi! Največa zmena pa postane pri davku na sladkor. Ta davek bo pri nas zvišan od 13 gld. na — 19 gld. za 1 q. raf. sladkorja. In to od prvega avgusta t. l. Zvišanje znaša torej 46%. Na Ogerskem ne nastane niti pri tem nikaka zmena, ker so tam ta davek imeli že davno tako visok. — Tudi davek na petrolej bo zvišan.

Največi uspeh madjarski je pa v tem, da se bo znesek teh davkov računal za vsako polovico, ne, kakor je bilo dosedaj običaj, torej ne po množini producíranega, temveč po množini upotrebljenega sladkorja. S tem dobé Madjari vsako leto lepo svoto novcev, tako pri davku na sladkor kakor pri davku na pivo. Špirit se je pa že preje računal po ti metodi. Seveda je priznati, da se davčna bremena v resnici morajo ravnati po konsumu in je tudi najpravičneje, da davek upotrebljenih stvarij pripada tisti državi, katera jih je upotrebila. Ali tu je stvar drug čna. O dosedanjem nerazmerju ogerskih prispevkov na skupna državna izdanja so bili davki vedno računjeni po producíranem, kar je bila vsaj mala nagrada Cislajtaniji za ono ogromno večino skupnih bremen, katere je ta nosila sama na ramenih. Zato se je Badeni pred časom pogajal z Banffy-jem, da Ogerska za skupne stvari prevzame veči procent prispevkov (večo kvoto nego je, 31·6%). To je bil t. zv. junktim nagodbinih predlog, katere bi imele — seveda le s skupno ustanovljeno kvoto (zvišano na madjarski strani) — dobiti zakonito vrednost. Ta junktim je pa takoj pri nagodbinem provizoriju — izginil in sedanja vlada Thunova proglasi s § 14. vso nagodbo preje, nego se dogovori o kvoti, da: preje, nego se v obče začne dogovarjati o nji. In zakaj? Vidite: za pogajanja o kvoti treba, da avstrijski parlament in drž. zbor ogerski izvolita kvotni deputaciji; ta dva zakonodavna zbora se pa prav težko snideta že v septembru — nagodba se pak proglasi najkasneje v oktobru.

Po počitnicah — pravijo — se snide naš cislajtanski parlament, ali baje samo zato, da izvoli kvotno deputacijo in delegacijo za skupni državni proračun. Nemški nacijonalci proglašujejo že sedaj v svojih časopisih, da mislijo tudi te volitve onemogočiti. Na to sedaj še ne dajamo dosti važnosti. Malo težko bo sicer popolnoma preprečiti volitve v kvotne deputacije in delegacije. Delegaciji se vsekakor morata sniti, da bi bil v obče možen skupni proračun, katerega je § 14 izpustil iz svoje veljave.

V tem skupnem proračunu bo v prvi vrsti razpravljano povišanje prispevkov za — skupno armado!

V Pragi, dne 1. avgusta l. 1899.

Dopis iz Štajarja.

(Zvršetek.)

Do sedaj sem Vam o tem čudnem otoku pripovedoval le neprijetne reči. Zaradi takih pa bi ne pomočil peresa v črnilo. Imam Vam poročati tudi o veselih novicah. Obmejni vaščani delajo pridno. Gradijo jez za jezom, da si obvarujejo podedovana polja pred navali razjarjenih valov. Posebno marljivi so v tem pogledu Tržačanovi. Pred nekaj dnevi so baš zasadili na mogočen steber-branik (katerega so, ne vem zakaj, imenovali »Adrijo«) visok drog ter nanj obesili krasno zastavo . . . . To je bilo veselje v vrli rodbini, ko je prvikrat veselo vihral ponosni prapor z stebra »Adrije«, na jugu otoka! Ne pogoltnete nas ne, sovražni valovi! »Tega ne bo nikoli!«

Sedaj pa sem izvedel, da so tudi Štajarci zgradili zopet mogočen steber v bran proti germanskim vodam.

Ustanovili so v Konjicah čitalnico, in dne 15. t. m. se bo vršila v tem prijaznem slovenskem trgu (»slovenskem« cum grano salis) otvoritvena slavnost z božjo službo, banketom, godbo, petjem, tamburanjem, nastopom »Sokola«, šaljivo pošto, kegljanjem, izletom v starodavni in v naši književnosti slavnoznani Zajčki samostan itd. itd.

Kje so Konjice? Konjice so na sredini slovenskega Štajarja. Iz Celja do Konjic je približno toliko kilometrov, kakor iz Konjic do Maribora. Konjice niso samo slavne po naravni lepoti svoje hribovite okolice, ležeče ob vznožju temnozelenega Pohorja, slove tudi po svojih divnih vinih, ki so dobila od svetovnih »sladkopivcev« za Ljutomerčanom prvo »medaljo«. V hribu pod konjiškim gradom pa je zoprt »lintvurm«. — Konjice so slavne tudi zaradi tega, ker so zadnja točka, cilj in smoter ozkotirne železnice, ki se v Poličanah loči od južne in ima to redko dobro stran, da njeni vagoni niso nikdar prenapolnjeni . . . Kako udobno v tej vročini, jelite?

Ta železnica ima toliko prometa, da je neki nemški poslanec, ni davno tega, predlagal v deželnem zboru, naj bi rajši železnico opustili, pa na zemljišču nasadili vrbe ali beke ter iz njih pletli košarice za razpošiljanje štajarskih kapunov . . . . Da me pa ne razumete krivo: te neumnosti nimajo na vesti konjiški ali okoličanski Slovenci; vsa zasluga o gradnji imenovane železnice gre slavnega spomina štajarskemu sultanu grofu Wurmbrandu, ki je hotel večkrat na prijeten način obiskovati kraj, v katerem v miru počiva njegov bratranec po imenu — Lintwurm — pod konjiškim gradom.

Zakaj vam pravim vse to? Da bi vas vspodbudil, se prav mnogoštevilno udeležiti navedene slavnosti, na kateri se zabije zopet mogočen kol v naš jez ob severni meji...

Posebno Vašim »Povžem« bi svetoval, da se spustijo na daljno pot, ki bi bila z ozirom na smoter, da povzdignejo svečanost severnih bratov, res božja pot. Za to, da bi se »Povži« lahko spravili pravočasno na daljno leženje, sem jim naznanil to stvar že danes. Natančna poročila o vsporedu itd. že dobe »poste restante« v Ljubljani, Celju ali Vojniku.

Politični pregled.

TRST 4. avgusta 1899.

Gibanje proti § 14. Včeraj je bila napovedana plenarna seja občinskega sveta dunajskega. Sklep, s katerim: se protestuje proti § 14, ki nikakor ne daje vladi pravice za izdavanje cesarske naredbe, s katero se je povišal davek na pivo, žganje in sladkor; se povdarja, da vlada niti poskusila ni sklicati državni zbor, ki je jedini opravičen sklepati zakone, in da se z novo naredbo najsiromašnejemu ljudstvu nalagajo nova bremena; se pozivlja vlada, naj skliče državni zbor in se slednjič izreka nada, da isti ne odobri rečenih naredeb — ta sklep je bil vsprejet sicer soglasno, ali ves razvoj razprave je bil tak, da ni nikakor vekšal veljave tega sklepa, kajti nemška gospôda so se prav pošteno grizli med seboj. Nemško-napredna in nacijonalna opozicija je hotela imeti veliko huji sklep proti vladi radi nje postopanja povodom protestnih shodov. Ker pa župan dr. Lueger ni hotel dati te resolucije na glasovanje, ampak jo je izročil mestni delegaciji v sporočilo, je bila opozicija skrajno ogorčena in je napadala dra. Luegerja, očitaje mu, da je somišljenik — vlade. Lueger je protestiral, češ, da ga ni nevrednejšega očitanja, nego je to. Še bolj je osupnilo opozicijo, da Lueger ni napadal ni vlade, ni večine parlamenta, ampak kartele, izdelovalce sladkorja in — liberalno stranko, ki je ustvarila § 14!

In tako se godi zaporedoma: v imenu ge meinbürgschaft protestujejo ukupno in se kregajo in pretepajo, ker še vedno niso na jasnem, kaj si misli in kaj namerja posamičnik, ko protestuje ukupno!!

Uspehi konferencije v Haagu. Kakor javljajo iz Petrogradu dne 3. t. m., priobčuje »Uprav. vestnik« daljši komuniké, ki konstatira pred vsem, da se je veledušna inicijativa carja Nikolaja povsod sprejela prijazno ter nadaljuje: Uspehi ravno dovršene konferencije odgovarjajo popolnoma temu, kar je ruska vlada pričakovala od nje. Konečna rešitev zamotanega vprašanja o zaustavljanju oboroževanja se je morala odložiti, dokler posamične vlade same ne pridejo na čisto glede te stvari. Vendar se je že sedaj spoznalo soglasno, da je olajšanje vojaških bremen za vse narode neobhodno potrebno. Sklepi konferencije bodo vsekako blagodejno uplivali na odstranjevanje grozovitosti v vojevanju. Države so jedine v tem, da treba zastaviti vse moči, da se ohrani mir in preprečijo vojne; posredovanje v tem zmislu, ki je bilo doslej odvisno od dobre volje udeleženih vlasti, bo odsihdob lahko ponujala tretja neudeležena država. Uspehi konferencije ustvarjajo novo podlago za mir in vojno, ne da bi kratili pravice posamičnih držav. Naloga, o kateri se je na konferenci v Haagu razpravljalo prvikrat, je dobila krepak temelj, in vse države so priznale jednoglasno, da je mogoče in potrebno, da se reši ta naloga. Čas in zgodovinski razvoj pokažeta na sredstva, ki se imajo uporabiti v tem oziru v dosego postavljenega smotra in v blagor človeštva.

Rusko velikošolstvo. Da bi občevanje med profesorji in dijaki postalo čim tesnejše, je minister za nauk izdal naredbo, s katero se ustanovljajo praktična dela dijaštva, književna in znanstvena društva in dijaški konvikti, vse pod vodstvom vseučiliščnih profesorjev. Car je ukazal, da se izda iz državne blagajne enkrat za vselej za ustanovitev štirih konkvitev 3,262.000 rubljev, a za ustanovitev praktičnih del dijaštva letnih 32.000 rubljev.

Admiral Dewey in Nemčija. Novo-Yorški »Herald« vzdržuje vest o interviewu in besedah admirala Dewey-a glede bodoče vojne z Nemčijo. Vsaka beseda, pravi ta list, je nov znak resnice. Admiralu je sicer žal, da so listi objavili njegove besede, ali preklical jih ni in jih ne prekliče, ker je sedem osmin naroda žnjim jednakega menenja. Amerikani ne sovražijo sicer Nemcev, pač pa se pritožujejo radi postopanja cesarja Viljelma, ki je bil ves čas vojne z Španijo hud nasprotnik Amerike. — Omenjamo, da glasom novin, admiral Dewey res ni povedal nič pozitivnega, koliko da je resnice na njegovih besedah, rekel je le, da ne more potrjevati ali preklicevati vseh laži, ki se tiskajo po njegovem prihodu v Trst. Da pa Nemci verujejo v resničnost Deweyevih besedi, sledi iz tega, da so »Münchener N. Nachrichten« doslovno prevele članek »Heralda« ter pristavile na koncu besede: »Potrpljenje Nemčije ima svoje meje.«

Domače vesti.

Najnoveja ekskurzija grofa Goëssa. Iz gorenje okolice nam pišejo: O zadnjih volitvah za državni zbor sta bila kandidata Nabergoj in Mauroner. Nabergojevi stranki je bilo geslo: Vse za vero, dom, cesarja! Mauronerja je kandidirala progressova straka. Kaj je bilo in je tej stranki geslo, razvidimo že iz tega, da se je Mauroner boril v Italiji kakor Garibaldinec. Progressova stranka je do zdaj o vseh prilikah dokazala, da jej tolče srce a Italijo — ona je protiavstrijska. Nabergojeva stranka je klicala ob volitvah vse avstrijski čuteče Avstrijce v boj proti irredentovcem.

In res, za Nabergoja so glasovali vsi, katerim je bodočnost Avstrije na srcu. A Avstrijec je propadel in zmagal je bivši Garibaldinec, zmagala je progressova stranka.

Za progresovo stranko je po okolici najizdatneje agitirala laška »Società agraria«. V Trebčah n. pr. je bil pozno v noč nje pisar Oblak, kjer je vino teklo z miz. Koliko glasov je bilo tudi kupljenih — o tem molčimo. Fakt je, da je v ljudstvo na dan volitve zavrelo, fakt je, da je ljudstvu zaznalo za pisarja »Società agraria«, na kak način lovi on glasove, in fakt je, da je razjarjena množica zapodila tega nepoklicanega agitatorja in le varstvu bajonetov se ima pisar »Societa agraria« zahvaliti, ako se mu ni pripetilo kaj, kar bi se mu bilo prav lahko. »Ven žnjim!« zaorila je množica in se zagnala v nepoklicanega

agitatorja, a bajoneti so jo pridržali, da ni planila nanj.

Zakaj pravimo to? Ker hočemo jedino le dokazati, kako je ob zadnjih volitvah v državni zbor agitirala laška »Società agraria« za bivšega Garibaldinca.

Kedor količkaj pozna razmere v okolici, vedel bo, kako dela »Societa agraria« z biki in prašiči, vzlasti pa ob volitvah. Vsakdo, kedor hoče imeti bika, biti mora cikorjaš. Kedor je cikorjaš, temu da »Società Agraria« bika. Da pa si more kupiti laška »Società agraria« take bike, daje jej c. kr. vlada denarja.

Iz tega vidimo torej, kako dela »Società agraria«. Njo vidimo povsod na delu, vidimo jo ob volitvah, vidimo jo ob drugih prilikah, vidimo jo vedno in povsod, kako skrbno dela ona za progressovo stranko; a ta stranka, rekli smo že, je protiavstrijska, ona ima jedino le Rim za svoj cilj.

Iz povedanega je razvidimo torej, kaj je prav za prav to društvo »Società agraria«.

Sedaj pa čujmo, kar bi se po povedanem zdelo sicer neverjetno, a je vendar resnično.

Dhe 2. avgusta t. l. ob $8^1/_2$ uri zjutraj so pridrčale v Bazovico 4 kočije, vsaka je imela 2 konja. V teh kočijah so sedeli: pisar iste »Società agraria« Oblak, Mauroner, D'Angeli, nadzornik Frühauf, vitez Schwartz in — ekse. grof Goëss!!!

Grof Goëss je delil osebno darila onim kmetovalcem, kateri so iztrebili pašnike. V Bazovici, Gropadi, Padriču, Trebčah, Opčinah, Proseku in v Sv. Križu je vsa ta družba ogledala si bike, katere je dala »Società agraria« — posestnikom.

Pozabiti ne smemo, da naša prava in resnična kmetijska družba ima na Opčinah svojega predsednika v osebi Ivana Goriupa. A niti zmenili se niso zanj — Pravo kmetijsko družbo so si ustanovili okoličani sami prav radi tega, ker »Società agragria« — ni imela ne zmisla ne srca za okoličanskega posestnika.

V Sv. Križu je odlikoval grof Goëss one, ki se pečajo s svilorejo.

D'Angeli je rekel v Sv. Križu ubogemu ljudstvu, ko so prejeli denar:

»Vedé, dove ch' vi mena la vostra politica«.

Mauroner pa jim je rekel:

»Cosa ga da far i Craniolini in casa nostra, noi altri semo padroni in casa nostra«.

Grof Goëss se je silil s slovenščino, a govori zelo slabo.

Nikjer ni bilo nikakega sprejema, dasi je »Società agraria« več dni poprej avizirala »kapovile« po gorenji okolici, da pride komisija.

Za danes brez komentarja, ker, kakor čujemo, pridejo še le najpikantneji podatki o tej najnoveji ekskurziji njegove ekscelence grofa Goëssa!

Županom nove občine Marezige je bil dne 2. avgusta izvoljen gospod Dominik Babič pek. Antona iz Varganela. Na volitvi je bil navzoč c. kr. namestništveni svetovalec Schaffenhaner-Neys. Z istim dnem je nova občina zapričela svoje poslovanje.

Nov udarec Slovanom v Primorju. Nulla dies sinea linea — ni ga dneva, da ne bi Thun-Kaizlov zistem zadal udarca primorskim Slovanom v obraz. Sedaj je pala težka roka protislovanskega zistema na narodni občinski zastop v Višnjanu. In s kako nervozno naglico se je vršilo vse to! Prav kakor da niso mogli učakati trenotka, da ugodijo laški signoriji. Z odlokom od 27. julija so uničili nedavno izvršene volitve za I. razred in z drugim odlokom od istega dne so razpustili ves občinski zastop, v ponedeljek že se je vršila predaja upravne občine nekemu Avrelu Antonu Mianichu, in sicer s tako naglico, da župan ni imel niti časa, da bi sklical svetovalce in da niti ni bil navzoč na predaji, in hkratu so tudi odpustili dosedanjega vrlega tajnika! Lep »penzum« za dva kratka dneva, vse v večo čast in slavo Thun-Kaizlovega zistema!!! In človeku naj bi ne vrela kri po žilah?! — Dosti za danes, ker bi moglo prekipeti v nas.

Tako plačuje svet! Hvaležnost je lepa lastnost, da je le na pravem mestu. Nekaj časa je tega ko so nekateri Križani peli v »Piccolu« slavo slavnemu Mauronerju, ker da jim on izposloval železniško postajo. Ne vemo, je-li Mauronerjo oblila rudečica, ko je čital omenjeno zahvalo. Če je poštenjak, o čemer ne dvomimo, moralo ga je biti sram. Kajti zasluga, da dobi Sv. Križ postajo, ni njegova, **ampak našega poslanca g. Ivana Goriupa.** Stvar se je vršila tako-le: Ko se je razpravljalo o novem posojilu 12 milijonov, je pozval župan poslanca Ivana Goriupa, naj sestavi potrebščine okoličanov, ki se pokrijejo iz tega posojila. Tedaj je g. Goriup predlagal mej drugim 3000 gld. za postajo v Križu in ta njegov predlog je mestni zastop sprejel. To je resnica o tej stvari, katere g. Mauroner pač ne bo mogel dementirati.

Pevsko društvo „Zarja“ v Rojanu priredi v nedeljo »zabaven večer a s petjem in tamburanjem v prostorih konsumnega društva. Na to zabavo so najuljudneje vabljeni udje in prijatelji petja sploh.

Pevsko društvo «Zora» na Frdeniči je z ozirom na veselico pevskega društva «Kolo» odložilo svojo veselico na 20. t. m.

Za spominsko cerkvico v Padriču darovali so gg.: A. Truden 30 gld., Jakob Mankoč 7 gld., Fran Dolenc 5 gld., Ivan Goriup 10 gld., Karol Volpich 1 gld., F. Straschil 1 gld., Caligarich 2 gld., Alojiz Lohr 2 gld., A. Dovgan 1 gld., N. N. 50 nvč., Vekoslav Goriup 150 gld. 50 kr., skupaj 210 gld. Ta znesk je nabral gosp. Vekoslav Goriup. Gosp. darovalcem, vzlasti pa požrtvovalnemu g. Vek. Goriupu izreka najsrčnejšo zahvalo

Martin Grgič,
predsednik odbora za gradnjo cerkve „Sv. Cirila in Metoda“.

Velika javna tombola in ljudska veselica v Bazovici prihodnjo nedeljo. I. od 4. do 5. ure pop.: ples in nekaj za smeh. II. točno ob 5. uri se začne tombola. III. potem veselica po nastopnem sporedu:

1. V. Novak: «Hrvatska Hrvat.», m. zbor izvaja «Lipa». 2. Iv. pl. Zaje: «Finale iz op. Zrinjski», godba. 3. H. Ražem: «Prisluženo plačilo», narodna, mešan zbor, izvaja «Slovan». 4. V. Parma: «Gorenjski valjček», godba. 5. Dr. G. Ipavic: «Pozdrav Gorenjski», mešan zdor, izvaja «Lipa». 6. N. N.: «Deklamacija», deklamuje Zorica Ražem. 7. H. Ražem: »Zora», mazurka, godba. 8. I. Laharnar: «Vesela tovaršija», mešan zbor, izvajata «Lipa» in »Slovan«. 9. N. N.: «Venec slovenskih pesni«, godba. 10. I. pl. K.: »Prizor iz domačega življenja», predstavljajo domači diletantje. 11. Scubca: «Admiralska koračnica». — Ples in svobodna zabava. — Na veselici sodeluje iz blagohotnosti tudi mešan zbor pevskega društva «Slovan» iz Padriča. Med tombolo, na veselici in k plesu svira beljunska godba. Čisti dobiček tombole je namenjen v podporo velevažno-koristni «Zavarovalnici goveje živine v Bazovici». Ustopnina na veselico: Za odraščene 20 nč.; za otroke 10 nč.; na ples po 10 nč. za komad ali po splošni pogodbi.

Načelstvo.

V proslavo godu sv. bratov Cirila in Metoda priredi «Bratovščina sv. Cirila in Metoda», dne 6. avgusta 1899. ob 6. uri popoludne na vrtu slovenske šole pri sv. Jakobu veselico z nastopnim vsporedom: 1. H. Volarič: »Gospodov dan», mešan zbor. 2. *** Slavnostni govor. 3. P. Avg. Hribar: »Sv. Cirilu in Metodu», mešan zbor. 4. I. Skraup: «Kje dom je moj», mešan zbor. 5. *** «Sv. Cirilu in Metodu», deklamacija. 6. P. H. Sattner: «Stadenčku», mešan zbor. 7. Dr. B. Ipavic: «Domovini», moški zbor z baritonovim in tenorjevim samopevom. Svobodna zabava. Med posameznimi točkami vsporeda bo svirala svetoivanska godba. Vstopnina: Za odrasle 20 nč.; za otroke od 10. do 15. leta 10 nč. Kedor hoče našim pevcem, ki preskrbujejo tri tržaške cerkve se slovenskim petjem, kak dar podeliti, lahko to stori o plačevanju vstopnine. Mnogoštevilne udeležbe se nadeja

odbor «Bratovščine«.

Vabilo. Gospodje udje «Slovanskega pevskega društva» so naprošeni, da pridejo v nedeljo dne 6. t. m. ob 12. in pol uri v gostilno bivšo «Judtmann» v ulici Corsia Stadion štev. 19 pod «Podpornim bralnim društvom», da se pogovoré o bodočem občnem zboru.

Nekateri člani.

Čitalnica v Škednju priredi dne 15. oktobra svojo veselico, kar naj druga bratska društva na znanje vzamejo.

O letošnji veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda, ki se je vršila dne 3. t. m. na Vrhniki smo prejeli: Vsa Vrhnika je bila v zastavah, vsprejem najprisrčneji, zborovanje pa — jako viharno. Predsednikom je bil z vsklikom zopet izvoljen velezaslužni gosp. Tomo Zupan. Jako viharna je bila volitev, ker je bila volilna borba mej Koblarjem in Šubičem. Šubic je dobil 123 glasov, Koblar pa 32. Korošci in Primorci smo zahtevali vsaj za to našo družbo božjega vstrpljenja — pa ni »ratalo«.

Ženske med seboj. 25-letna šivilja Alojzija Torolini iz ulice Madonnina št. 33 in eno leto starejša dninarica Amalija Talanini sta bili sinoči dobre volje v krčmi «Ai Pescatori» v ulici Ombrelle. Čez nekaj časa pa je nastala, ne vemo zakaj, nevihta, in Talmini je zgrabila steklenico ter jo zagnala nasprotnici v obraz. Krčmar je poklical redarja, ki je spremil ranjenko na rešilno postajo, Amalijo Talmini pa v ulico Tigor.

Ogenj v gozdu. Včeraj opoludne so telefonirali iz hotela «Ferdinandeo» glavnemu gasilnemu uradu, da gori gozd ob cesti v Bazovico. Ko so prišli gasilci na lice mesta, so bili okoličani že ogenj pogasili. Požar je nastal vsled tega, da je na suho travo pal tako priljubljeni balon iz papirja ter jo zanetil. Ogenj se je razširil z neznansko hitrostjo ter osmodil travo in mlado drevje v okrožju kakih 2000 štirjaških metrov. Gasilci so preiskali gozd ter se prepričali, da je bil ogenj popolnoma pogašen.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 5. avgusta ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici dello Scoglio št. 3, hišna oprava; v ulici Geppa št. 14, hišna oprava.

«**Povžev**» oddelek prileze prihodnjo nedeljo na dijaško veselico v Tolmin, seveda le pod pogojem:

1. če ne bo premokro kakor je bilo zadnjo nedeljo, čeprav povži ljubijo mokroto, toda vsake reči mora biti, kar je prav, in

2. če se komu ne pripeti kaj neprijetnega in če kaj ne poči.

Ker je Tolmin precej oddaljen od Trsta, ne zatisnejo ubogi «Povži» vso sobotno noč očesa, še manje pa da bi rožičke nazaj potegnili.

Če ne bo Povžu-Pepču puščal ventil, prileze za kosilo v Tolmin, kjer bo ravno salata «pofrišana».

General-Povž-Jaka
tudi to pot.

Različne vesti.

Delavsko gibanje. Iz Liebena poročajo dne 2. t. m.: Delavci parne žage tvrdke Königswarter so stopili včeraj v štrajk. Isti zahtevajo: povišanje plače za 15%, boljše ravnanje žnjimi od strani nadzornega osobja, ustanovitev zavarovalnih sredstev za slučaj nezgod, kakor to zahteva zakon, nedeljski počitek ali pa, ako je delo nujno, dvojno mezdo po nedeljah in praznikih.

Iz Jägerndorfa javljajo dne 2. t. m.: Zaradi odpusta iz službe nekega zaupnika so vsi tkalci tvrdke Alscher ustavili delo. Poprej so vprašali ravnatelja, zakaj je dotičnika odpustil. Ta jim je odgovoril, da je storil to po naredbi lastnika tovarne, ki se nahaja sedaj na letovišču. Delavci so se obrnili do lastnika. Ker jim le-ta ni hotel niti odgovoriti, so stopili v štrajk.

Družba sv. Mohorja.

Rojakom svojim naznanjamo veselo novico, da je število udov družbe sv. Mohorja tudi letos napredovalo! Naša družba šteje namreč 78.103 ude, t. j. 972 več, nego lani, in 6563 več, nego predlanskim. Vidimo torej, da število Mohorjanov stalno raste — naj tako ostane i v bodoče!

Udje se delé po škofijah tako-le:

1. Goriška	8.904	t. j.	več	72
2. Krška	6.227	„	„	424
3. Lavantinska	24.806	„	„	364
4. Ljubljanska	30.742	„	manj	149
5. Tržaško-koperska	3.988	„	več	103
6. Sekovska	525	„	manj	65
7. Somboteljska	316	„	več	3
8. Zagrebška	568	„	„	4
9. Senjska	214	„	„	8
10. Poreška	111	„	„	7
11. Videmska	197	„	„	33
12. Djakovaška	47			
13. Bosenska	227	„	„	57
14. Razni kraji	318			
15. Amerikanci	790	„	„	72
16. Afrika in Azija	123	„	manj	7

Izkaz kaže, da je družba najbolj napredovala v krški škofiji (424), v lavantinski (364) in tržaško-koperski (103). Nazadovala je najbolj v ljubljanski (149). V drugi je ostalo število nekako na isti visočini kakor lani.

Da smo tudi letos dosegli toliko uspeha, zato gre zahvala najprej Bogu, ki je zopet tako očividno blagoslovil naše delo, dalje požrtvovalnim poverjenikom, ki delujejo z rodoljubnim trudom za družbo, in vsem, ki so ji kakorkoli pripomogli k lepemu napredku. Iskrena hvala vsem!

Udom se torej letos razdeli **vkup 468.618 knjig**.

Rokopisov je družbenemu odboru v minulem letu došlo nad 55. V seji dne 5. jul. t. l. je odbor sprejel sledeče:

1. Fr. Malograjski: «Za srečo». Obširna povest.
2. Anton Medved: «Krivica in dobrota». Igra v treh dejanjih.
3. Dr. Jan. Ev. Krek: »Božji blagoslov». Povest.
4. Fr. Finžgar: «Dovolj pokore». Povest.
5. J. Kostanjevec: «Za denar». Povest.
6. Fr. Ks. Meško: «Norec». Slika iz vasi.
7. P. Bohinjec: «Pri moji kokoši». Sličica iz naroda.
8. J. M. Dovič: «Izkoriščevalci». Dogodbica.
9. Podravski: «Dobro se je izvil». Dogodbica.
10. Dr. A. Pavlica: «Sv. Gora pri Gorici». Opis.
11. Jurij Trunk: «Žganje — naš sovražnik».
12. Neimenovan: «Novi civilno-pravdni red».
13. A. Obreza: »Kako plačujmo davke.«
14. Fran Podbor: »Krmljenje z fosforo-kislim apnom.«
15. Isti: »Gospodarske drobtinice.«

Dalje sta se sprejela obširna rokopisa:

16. Dr. Andrej Karlin: »Priprava na smrt ali premišljevanje večnih resnic.« Spisal sv. Alfonz Marija Ligvorski.
17. Dr. Anton Medved: »Anton Martin Slomšek, knezoškof lavantinski.« Spominska knjiga ob stoletnici njegovega rojstva.

Za prihodnje leto (1900) pripravlja odbor Mohorjanom že sedaj lep knjižni dar. Izdamo II. zvezek »Slovenske pesmarice«, ki se je že od mnogo zahteval, lepo okrašeno knjigo »Anton Martin Slomšek«, Ligvorijevo »Pripravo na smrt« itd. — Odbor se nadeja, da tako ohrani družbi stare ude ter privabi še prav mnogo novih! To dal Bog!

Brzojavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Gorica 4. Vodstvo socijalistiške stranke opozarja somišljenike, na se nikar ne udeležujejo nadaljnjih demonstracij, ker iste prihajajo od ljudij, ki ne pripadajo k stranki.

Dunaj 4. Govori se, da finančni minister dr. Kaizl pojde te dni v Prago.

Lvov 4. Bivši ravnatelji gališke hranilnice, Zima, ki je bil v preiskovalnem zaporu radi poneverjenja, je minolo noč umrl. Jedni govore, da ga je zadela kap, drugi, da se je zastrupil.

New-York 4. V Conception della Verde v republiki San Domingo je počila ustaja, kateri je namen Iimenezu pripomoči do predsedništva. V San Domingo je ustalo 500 mož pod generalom Pacheco, kateremu so se pridružili general Reyes in drugi generali z izdatnimi močmi.

Madrid 4. Na odhodu generala Weylerja v Barcelono se je zbralo na kolodvoru mnogo generalov v civilu, mnogo častnikov v uniformi. Čuti je bilo klicev: Živela Španjska! Živela vojska! Živel Weyler! Iz San Sebastiana javljajo, da je vojvoda Tetuanski izjavil, da bo podpiral vlado tudi v bodoče, v namen, da se v Španski vspostavita mir in red. Vojvoda je menil, da treba bolj štediti nego dosedaj, toda tudi na narodno obrambo ni smeti pozabiti. Menil je konečno, da general Weyler ni zmožen za kako nezakonito dejanje.

London 4. Glasom dvorskega sporočila je kraljica Viktorija vsprejela poročnika Strombecka, ki jej je prinesel pismo nemškega cesarja.

Listnica uredništva.

Sl. odboru abiturijentske veselice v Tolminu: Za današnje zjutranje izdanje došlo prepozno, v večernem pa bi ne imelo več zmisla. Obžalujemo. Srčen pozdrav!

URAR

sposoben v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno inserecijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno inserecijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanja objava 30 nvč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakoršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Molin piccolo št. 9 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Acquedotto štev. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in boteljk. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševcu" na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna. cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22 Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago delikatese, likere itd.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio .n Tedesco, ki sti shajališči Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco štev. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beccherie štv. 6, priporoča se slovenskemu občinstve.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo proti povzetja.

„EDINOST"

večerno in zjutranje izdanje

se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi

na južnem kolodvoru.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,

ulica S. Francesco št. 2, II. n.

(Slovanska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni od zadruge in se obrestujejo po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadružnikom in sicer na uknjižbo po $5\frac{1}{2}$%, na menjice po 6%, na zastave po $5\frac{1}{2}$%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoludne in od 3—4 popoludne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoludne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoludne in vsaki četrtek od 3—4 popoludne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti **zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni** itd. **Steklenica** z navodilom **stane le 20** nvč. ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po $2\frac{6}{8}$% proti 5 dnevni odpovedi
„ $2\frac{7}{8}$% „ 12 „ „
„ $3\frac{1}{4}$% „ 4 mesečni „
„ $3\frac{1}{2}$% „ 8 „ „
„ $3\frac{5}{8}$% „ 1 letni „

Napoleone:

po 2 % proti 20 dnevni odpovedi
„ $2\frac{1}{2}$% „ 40 „ „
„ $2\frac{3}{4}$% „ 3 mesečni „
„ 3 % „ 6 „ „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje $2\frac{3}{4}$% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za veče zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Anton Širca

GORICA

Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz **glavnih pridelkov od 5 litrov** naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32	nvč.
„ dalmatinsko	36	„
„ istrsko	40	„
„ namizno I.a	44	„
„ „ najfinejše	48	„
„ „ extra	56	„
„ „ specijalitetno	60	„
„ Posebno za cerkveno luč	38	„

Naznanilo.

V skladišču v ulici Molino a vento št. 3

se kupujejo

cunje bele po 9 gld. stot., polubele po 4 gld. stot., kakor tudi cunje vsake druge vrste po dogovorjeni ceni. Dobavljajo je tudi iz Istre, Dalmacije in s Krasa.